

Bijwerkingen

Moderne jodiumhoudende contrastmiddelen zijn veilige middelen, waarbij slechts zelden bijwerkingen voorkomen. Bij een allergische reactie kunt u tijdelijk last hebben van:

- niezen
- papels (als een insectenbeet)
- jeuk
- benauwdheid
- zwelling van keel/ogen/lippen

Als u weet dat u overgevoelig of allergisch bent aan deze middelen, moet u voorbereid worden. Vermeld dit daarom wanneer u de behandeling vastlegt. De voorbereiding duurt 24 uur. Het onderzoek zelf kan in dat geval niet op dezelfde dag uitgevoerd worden.

Nazorg

- Vlak na het onderzoek moet u 6 uur plat blijven liggen. Om een nabloeding te voorkomen, volgt u deze richtlijnen:
- gebruik het been aan de aangeprikte kant niet (ook niet plooien).
 - span de buikspieren niet aan (niet hard hoesten of niezen, toiletbezoek uitstellen ...).

Voor u uit bed mag, controleert een arts de aangeprikte lies. Pas nadien wordt beslist of u uit bed mag. Autorijden de dag na het onderzoek is nog niet toegestaan. De eerste 3 dagen na het onderzoek moet u ook voorzichtig zijn met heffen en tillen, en mag u nog niet in bad (douchen mag wel vanaf het begin).

De resultaten

Meestal bespreekt de behandelende of verwijzende arts het resultaat van het onderzoek met u. Dat kan onmiddellijk na het onderzoek, kort nadien op de verpleegeenheid of later als u op controle komt tijdens de raadpleging.

De aanvragende arts ontvangt een definitief verslag van het onderzoek. We bespreken ook eventuele controles en/of vervolgonderzoeken met u.

Contact

Dienst thorax- en vaatheelkunde

Voor afspraken en meer informatie kunt u steeds terecht bij:

Onthaal 03 821 37 85
Secretariaat 03 821 43 60
Website www.uza.be/vaatheelkunde

Opname

Datum

Uur

Nuchter Ja Neen

Medicatie

UZA / Wilrijkstraat 10 / 2650 Edegem
Tel +32 3 821 30 00 / www.uza.be
Volg ons op facebook en twitter

PTA

Vernauwde en verstopte bloedvaten behandelen

Informatiebrochure patiënten

© UZA, juli 2014. Niets uit deze brochure mag worden overgenomen zonder uitdrukkelijke toestemming. Thorax- en vaatheelkunde, 219160

Beste patiënt,

Welkom op de dienst thorax- en vaatheelkunde van het UZA. In deze folder vindt u meer uitleg over een PTA, een ingreep om vernauwingen en verstoppingen in de bloedvaten te behandelen. Hebt u nog **vragen**, stel ze dan gerust aan uw arts.

Wat is een PTA?

Een PTA (Percutane Transluminele Angioplastie) is een ingreep om **vernauwde** en **verstopte** bloedvaten te behandelen. De **vaatspecialist** kan deze ingreep in alle bloedvaten (meestal slagaders) toepassen. De slagaders van het hart (coronairen) worden door hartspecialisten behandeld, die in de hersenen door de (neuro)radioloog.

Opgelet

Soms zijn er speciale voorzorgen nodig. **Meld** het daarom aan uw arts of bij het maken van de afspraak als er sprake is van:

- Mogelijke zwangerschap
- Contrastallergie (jodium)
- Medicatiegebruik. Vooral bij bloedverdunders.
- Mastocytose
- Mogelijke nierfunctiestoornissen
- Diabetes en in het bijzonder medicatiegebruik met Metformine (Glucophage, Metformax en Metformine)
- Ziekte van Kahler of Waldenström
- Schildklierstoornissen

Meld dit nogmaals aan de verpleegkundige voor het onderzoek.

Blijf minstens **6 uur** op voorhand **nuchter**. U mag tot middernacht voor het onderzoek eten. Op de dag van het onderzoek mag u enkel uw medicatie innemen met water. Bij twijfel of vragen kunt u terecht bij uw arts.

De voorbereiding

Op uw kamer trekt u een onderzoekshemd aan. Ga best nog eens naar het **toilet**. U wordt in uw bed naar de behandelkamer gebracht.

Daar gaat u op uw rug op de **onderzoekstafel** liggen. De verpleegkundige scheert en ontsmet de lies (meestal rechts). U wordt toegedekt met steriele lakens en krijgt een verdovingsprikje in de lies of in de arm.

Voor de ingreep voeren we vaak nog een **beeldvormend** onderzoek uit, zoals een CT-angiografie, MR-angiografie of een kleurenechografie van de bloedvaten (duplex).

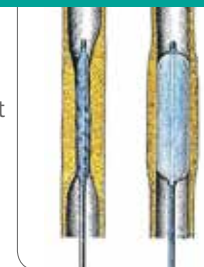
De ingreep

- De arts bekijkt uw bloedvaten op een '**angiografie**'. Dat zijn röntgenfoto's waarop de bloedvaten zichtbaar zijn dankzij contrastvloeistof.
- Langs de liesslagader brengt de arts een kleine werkbuis in.
- In het bloedvat schuift de arts een katheter (een dun buisje) over een zeer dunne metalen draad (voerdraad). Dat is pijnloos.
- Via de katheter wordt contrastvloeistof ingespoten. Er worden röntgenfoto's gemaakt. Blijf zo stil mogelijk liggen. Soms moet u de adem inhouden en mag u niet slikken.

Op basis van de foto's voert de arts een van de volgende behandelingen uit:

- **Ballondilatatie** (of 'dotteren'): de arts brengt een ballonnetje in via de katheter en rekt de bloedvatvernauwing op. Soms is dit pijnlijk. Het resultaat wordt gecontroleerd met een angiografie.
- **Stenting**: de arts brengt een stent (metalen of kunststof buisje) in via een katheter op de plaats van vernauwing.

De stent rekt de vernauwing open en houdt ze open. Vaak gebeurt dit in combinatie met een ballondilatatie. Na het plaatsen van een stent moet u enkele maanden tot levenslang bloedverdunde medicijnen nemen.

Ballondilatatie van een stenose

Na het onderzoek verwijdt de arts de katheter, de voerdraad en het werkbuisje.

De **prikplaats** wordt afgesloten door:

- een plugje (bv. AngioSeal®): de plug blijft achter in het lichaam, maar wordt vanzelf door het lichaam afgebroken. Gedurende 3 maanden moet u opletten bij het eventueel opnieuw aanprikken van deze lies.
- een speciale hechting (bv. ProGlide®).
- de prikplaats 10 tot 15 minuten stevig aan te drukken met de hand

Daarna wordt u teruggebracht naar de verpleegeenheid.

Ongemakken en risico's

Meestal zijn enkel de verdovingsprik en het afdrukken van de lies na het onderzoek onaangenaam. Soms doet de aangeprikte slagader wat pijn, maar verder is het onderzoek **pijnloos**. Pijn bij het onderzoek kunt u altijd **melden** aan de onderzoeker. Het soms lange (stil)liggen kan ongemakkelijk zijn.

Als de arts de **contrastvloeistof** inspuit, ervaart u mogelijk een warmtegevoel, een vreemde smaak in de mond of keel en soms tijdelijke misselijkheid. In zeldzame gevallen is er een allergische reactie (roodheid, huidvlekken/zwelling, heesheid, benauwdheid ...) of een schadelijke effect op de nieren (vooral bij mensen met minder goede nierfunctie).

Heel soms kan er een **nabloeding** in de lies optreden.